

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA
MORAVA

ROČENKA

2025/2026

MÝM ŽÁKŮM!

Letošní školní rok se chýlí ke konci, pro některé je výjimečný tím, že byl na střední škole první, pro někoho zase ten poslední. Přesto pevně věřím, že všem z vás dal mnoho vědomostí, nových přátelství, zážitků a příležitostí k osobnímu růstu. Vzpomínky na střední školu vás budou provázet celý život a já doufám, že vám vždy vykouzlí úsměv na rtech. Takže si **tvořte ty nejhezčí a učte se**, protože nabyté vědomosti vás bezpečně provedou i náročnou maturitní zkouškou, která otevře úplně novou kapitolu vašeho života.

Ing. Bc. Petra Kalousková, MSc.
ředitelka školy

Ing. Bc. Petra Kalousková, MSc.
ředitelka školy

RNDr. Olga Doleželová
zástupkyně ředitelky školy

1.A

Náš první rok

Rádi bychom jako celá třída krátce shrnuly, co jsme společně zažily od začátku školního roku.

Na začátku roku jsme se zúčastnily adaptačního kurzu v lanovém centru, kde jsme se lépe poznaly a utužily kolektiv. Následně jsme se společně s celou školou vydaly na procházku k lkey a i za nepříznivého počasí jsme si to užily a budeme na to vzpomínat.

Zanedlouho k nám do školy zavítali anonymní alkoholici, kteří nám popovídali o svém životě a nemoci. Celá třída se shodla, že to byla opravdu zajímavá a poučná zkušenost.

Setkaly jsme se také s vězněm Denisem. Jeho příběh zaujal většinu z nás a byla to pro nás příjemně zajímavá, zároveň tvrdá zkušenost.

Nejvíce jsme si tento rok užily **výlet do Bratislavy na vánoční trhy a nákupy s krátkou prohlídkou nádvoří tamějšího Hradu**. Zakoupily jsme si suvenýry a některé z nás se tam seznámily s novými lidmi z jiných tříd a rozšířily svoje vztahy. Zkrátka každý si výlet užil podle svého.

Před Vánoci se celá třída v rámci třídnické hodiny vydala do vánočního Brna, zahrály jsme si poznávací hry, bavily se a těšily se spolu na Vánoce. Další dny jsme strávily ve škole ve vyzdobených třídách a vánoční atmosféře. Rok 2025 jsme ukončily vánoční besídkou v tělocvičně školy. V novém roce jsme navštívily společně s 1.B Národní banku, kde jsme se dozvěděly nové informace o penězích a jejich výrobě.

Těší nás, kolik aktivit jsme už společně zažily, a zároveň se už moc těšíme na to, co nás ještě čeká.

Napsali žáci 1.A
a
Mgr. Dominika Mourová
třídní učitelka

1.B

Náš první školní rok na střední škole

Na začátku školního roku jsme do lavic usedali s očekáváním, ale také s řadou otázek. Po nástupu na střední školu jsme vlastně vůbec nevěděli, co nás čeká. Zvolili jsme si obor veřejnosprávní činnost – byla to správná volba? Nebude pro nás příliš obtížný? Tyto myšlenky se honily hlavou nám všem. Pro některé z nás to navíc znamenalo první zkušenost s každodenním dojížděním do školy do Brna, a tak jsme si rychle uvědomili, že brzké ranní vstávání nebude vždy úplně jednoduché, pro některé z nás se stalo malou osobní zkouškou.

Hned na začátku roku jsme se společně zúčastnili adaptačního dne v lanovém centru v Brně. Dorazila téměř celá třída a **někteří z nás se odvážili vyzkoušet i vysoké lanové překážky, které prověřily naši odvalu i vzájemnou podporu.** Celý den jsme si opravdu užili, ještě na jednu věc ale asi jen tak nezapomeneme – byla nám totiž pořádná zima.

Během školního roku jsme absolvovali i další školní akce a exkurze, díky kterým jsme měli možnost poznat nové věci z našeho, ale i z dalších oborů. Nejen společné akce nám pomohly se vzájemně stmelit, a po půl roce již mezi námi vládla příjemná atmosféra. V průběhu roku k nám navíc přibylo několik nových spolužáků, kteří mezi nás rychle zapadli a stali se přirozenou součástí našeho kolektivu.

Ani jsme se nenadáli a přišlo pololetí. Pro některé z nás to znamenalo ještě trochu více práce – ne každému se totiž podařilo

uzavřít klasifikaci v řádném termínu a bylo potřeba doplnit několik zkoušek. Nakonec jsme ale všechno zvládli a první polovinu školního roku jsme úspěšně uzavřeli.

Postupem času jsme si také zvykli na prostředí na naší nové škole. Už víme, jak to chodí, nebloudíme, poznali jsme naše učitele i spolužáky z ostatních tříd a cítíme se tu mnohem jistěji než na začátku roku. Před námi je ještě jedna velká nová zkušenost – naše první třítydenní odborná praxe, kterou budeme absolvovat na reálných pracovištích, nejčastěji na obecních úradech. Jsme zvědaví, co všechno nám přinese a jaké nové zkušenosti získáme.

A než se nadějeme, školní rok se přiblíží ke konci a my začneme těšit na prázdniny. Ale teď už víme, že první rok na střední škole pro nás byl plný nových začátků, zkušeností i výzev – a jsme rádi, že jsme ho společně jako třída 1. B zvládli.

Mgr. Hana Šturmová
třídní učitelka

2.A

Nebylo pro nás úplně jednoduché se po prázdninách vrátit zpátky do školních lavic. Hned na začátku roku jsme se vydaly se školou na společnou procházku do Olympie. Byla zima, přšelo a moc nadšeně jsme se netvářily. Nakonec se ale ukázalo, že právě tyto chvíle mají něco do sebe. Měly jsme čas být spolu jinak než ve škole – bez zvonění, bez povinností. A i když to na začátku vypadalo spíš jako špatný nápad, zpětně bychom si to klidně zopakovaly.

Podzim přinesl také momenty, které nás donutily na chvíli zpomalit a přemýšlet, jako byla třeba přednáška o Černobylu.

A pak přišel Halloween – jeden z momentů, kdy jsme fungovaly jako tým.

Spojily jsme síly, zapojily kreativitu a vyhrály první místo. Bylo vidět, co dokážeme, když táhneme za jeden provaz – a naše třídní na nás byla hrdá.

Silný byl i prosinec. Návštěva dětského domova Dagmar i setkání s mladým vězněm v nás zanechalo víc, než jsme možná čekaly. Nebyly to jen „akce“, ale zkušenosti, které člověk jen tak nepustí z hlavy. O to víc jsme si pak užily vánoční Bratislavu a společný předvánoční čas. Během roku jsme se dostaly i do divadla a nechyběly ani společné chvíle mimo školu – procházka po Brně nebo kočičí terapie, kde jsme na chvíli úplně vypnuly.

Do třídy nám přibyly čtyři nové spolužačky, které mezi nás postupně zapadly. Učily jsme se spolu fungovat, někdy to šlo samo, jindy to chtělo víc trpělivosti.

Když se za tímhle rokem ohlédneme, nebyl snadný. Ale byl náš. A možná právě v těch obyčejných chvílích vznikly momenty, které nás spojily.

Napsali žáci 2.A
a
Ing. Oksana Kuznetsova
třídní učitelka

2.B

Letošní školní rok se pro naši třídu nesl ve znamení kultury. Společně jsme se zúčastnili dvou výletů do divadla a dokumentárního projektu Planeta 3000. Tento rok nám potvrdil, že společně dokážeme fungovat jako dobře sehraný tým a jsme si navzájem oporou v nesnadných situacích.

Někteří spolužáci se zúčastnili soutěže naší školy v psaní všemi deseti a dokázali tím, že pravidelný trénink v hodinách předmětu psaní všemi deseti se vyplatí a uplatníme ho i v budoucím životě.

S panem učitelem Červenkou jsme se podívali k okresnímu soudu v Brně. Mohli jsme sledovat nahrané soudní řízení, což pro nás znamenalo, že nám vše bylo vysvětleno důkladněji, než kdyby to byl skutečný soud. Určitě se teď více orientujeme v celém procesu soudního jednání.

Zároveň jsme prohloubili vztahy ve třídě, což nám umožnilo zjistit, že si rozumíme se spolužáky, u kterých bychom to nejprve nečekali. Větší část třídy se rozhodla pro taneční školu Dynamic, kde jsme měli možnost se ještě více se poznat. Několik spolužáků se účastnilo i pokračovacích kurzů a s výběrem této taneční školy jsou moc spokojeni. Eliška Barboráková se umístila ze všech brněnských středních škol navštěvujících taneční školu Dynamic, na krásném 3. Místě jako **nejlepší tanečnice**.

Celkově byl letošní rok klidný a nesl se v pozitivním duchu a doufáme, že naše další roky na škole budou stejně zábavné a plné zážitků.

Napsala žákyně
Helena Jeřábková
a
Mgr. Barbora Hrdinová
třídní učitelka

2.C

Prvák jsme zakončili na koupališti a návštěvou cukrárny a oslavili (samozřejmě nealkem) vstup do druhého ročníku, čas prostě letí. Jsme sice už druháci, ale nic to nemění na naší radosti z prvního sněhu a velkého vánočního stromečku v centru Brna.

Letos k nám přišli 4 noví žáci, 3 slečny a 1 mladík a hned je nás 15 plus 1. Už se těšíme na jaro, vytáhneme pálky a hurá do lesoparku na další ping-pongový turnaj. **Zase nám budou fandit třídní maskoti na čtyřech tlapkách.** Začínáme dělat řidičáky, ale musíme hlásit třídní učitelce trasy jízd, aby se jim vyhnula, teda nevíme proč, jezdíme sice bravurně, z pilnosti jízdy i opakujeme.

3.A

Na začátku školního roku jsme se pokoušeli poznat zážitky spolužáků z léta. Tato aktivita se nám líbila, jen jsme nepoznali vše.

Ve 3. ročníku jsme zahájili průběžné praxe v domovech pro seniory

v Modřicích a Okružní. A 24. září jsme se zúčastnili turistického pochodu

po cyklostezce až k lkey. **Jsme na sebe pyšní protože jsme to zvládli i za nepříznivého počasí.**

Navštívili jsme také soudní jednání, které nám domluvila naše

paní učitelka třídní, jednání nám přišlo zajímavé a poučné. Také jsme se

dozvěděli spoustu nových informací o Černobyli od paní průvodkyně, která nám přišla do školy udělat přednášku.

Během podzimu jsme pomáhali se sbírkou Bílá pastelka . Byla to pro nás

nejdříve stresující zkušenost, pro mnoho z nás to byl výstup z komfortní zóny, kdy

jsme museli mluvit s cizími lidmi. Zažili jsme spoustu odmítnutí a arogance, ale

všichni jsme to zvládli a pomohli jsme organizaci vybrat mnoho potřebných

peněz. V rámci hodin pedagogiky jsme hráli role postav ze středověku, abychom

lépe pochopili probíranou látku.

Halloween jsme znovu spojili s naším oborem a převlékli jsme se za duchodce.

Stejně jako loňský rok jsme **vyhráli 1. místo a jsme na sebe pyšní.**

Naše paní učitelka třídní nám často domlouvá přednášky, například k nám

do školy přišli anonymní alkoholici a vyprávěli nám své životní příběhy. Také

nás navštívil vězeň Denis, jehož příběh nás silně zasáhl.

K poslednímu školnímu dni před Vánoceci nám paní učitelka připravila

nádhernou atmosféru plnou pozitivní nálady. Poté jsme absolvovali vánoční

besídku, na kterou jsme si připravili zajímavý kvíz. Před Vánoceci jsme

navštívili Rodinné centrum Pastelka, byla to zajímavá zkušenost a hráli jsme si s

děťmi. Pak jsme zamířili na bowling, kde sousta z nás ukázala, jak jim to jde, ale

zároveň i to, že to některým nejde.

Návštěva SOS vesniček po novém roce byla taky zajímavá a dozvěděli jsme se, jak

takové zařízení funguje. V rámci hodin psychologie děláme různá cvičení a

aktivity, jako je například psaní dopisu vděčnosti pro naše blízké. Tyto dopisy

dojaly nejednoho z nás, a dokonce i člověka, kterému byly adresované. Zapojili

jsme se do projektu Pod povrchem, zaměřeného na podporu psychického

zdraví a řešení nejrůznějších problémů.

Napsali žáci 3.A

a

Mgr. Renata Poláková, DiS.

třídní učitelka

3.B

Co si budeme pamatovat ze školního roku 2025/2026? Určitě to, že je těžké chodit v cizích botách. Celoškolní Halloween přinesl mnoho zajímavých kostýmů, ale to, že si paní učitelka Husová vyměnila s Denisou role, bylo úplně top. Paní učitelka měla na sobě baggy jeans a kšiltovku a Denča šaty a kozačky. Spolu s panem Červenkou jsme navštívili finanční úřad, kde pro nás byla připravená krátká přednáška. S panem Červenkou jsme také navštívili městský soud. Soudní jednání ve věci vydírání zaujalo celou naši třídu.

Většina z nás si během roku udělala řidičský průkaz, takže nás uvidíte brázdit ulice Brna.

Před Vánocemi jsme měli poměrně nabitý program. První celoškolní akcí bylo představení MATKA v divadle Reduta. Ve škole nás navštívila vězeňská služba z Brněnské věznice. Po krátké přednášce jsme měli možnost poslechnout si příběh mladého muže, který byl odsouzen na 10 let za mřížemi. S jeho příběhem soucítili všichni studenti.

Společně s 3.C jsme se zúčastnili projektu PROŽIJ CHARTU 77, kde jsme se mohli vžít do role signatářů Charty 77. Tento projekt obsahoval divadelní prvky, proto jsme mohli pocítit na vlastní kůži, jaké to bylo. Ke konci prosince nás čekal poznávací zájezd do Bratislavy a procházka po tamějších vánočních trzích. Žáci, kteří se nezúčastnili zájezdu do Bratislavy, navštívili vánoční trhy v Brně.

Dalším zajímavým zážitkem byla návštěva programu Ganga - jedna řeka, tisíc světů. Zúčastnili jsme se vánoční besídky k ukončení roku, kde jsme zatančili a zazpívali všem známou vánoční píseň: Vánoce, Vánoce přicházejí.

První naší akcí v novém roce bylo anglické divadlo GOLDEN PALE RAVEN.

Představení bylo inspirované dílem slavného E. A. Poea. Hned v únoru nás čekalo vystoupení MARYŠA v Mahenově divadle. Jednalo se o moderní inscenaci Bratří Mrštíků, které NDB pojalo z velmi nestandardního úhlu (v tom dobrém smyslu slova samozřejmě).

Stejně jako loňští třetáci jsme i my byli letos na prohlídce vily Tugendhat, která je zapsána do seznamu světového dědictví UNESCO.

A to je prozatím vše, ale moc se těšíme na další akce, které nás teprve čekají.

Napsali žáci 3.B

a

Mgr. et Mgr. Valéria Husová
třídní učitelka

3.C

Tento školní rok byl pro nás, třídu 3. C, opět plný zážitků, nových zkušeností a výzev, které jsme společně zvládli. Začátek byl trochu nejistý, ale postupně jsme si našli svůj rytmus a dokázali fungovat jako sehraný tým. Testy, projekty i běžné školní povinnosti jsme zvládali s větší či menší dávkou stresu, ale vždy jsme si dokázali navzájem pomoci. Společné akce, výlety a chvíle mimo lavice nám připomněly, že škola není jen o známkách, ale hlavně o lidech a společných zážitcích.

Pro některé z nás byl tento rok i velkým osobním krokem vpřed. Někteří spolužáci oslavili osmnácté narozeniny, zvládli řidičské zkoušky a začali do školy jezdit vlastním autem. Najednou bylo o něco víc „dospěláckých“ témat i odpovědnosti. A bylo vidět, že se posouváme dál nejen jako studenti, ale i jako lidé.

Velkou radost nám udělal také úspěch jednoho z nás v soutěži psaní všemi deseti. Náš spolužák Lukáš Zezula se již podruhé stal absolutním vítězem a dosáhl skvělého výkonu 360 úhozů za minutu. Svým výsledkem výrazně překonal konkurenci a potvrdil, že **vytrvalost a poctivý trénink přinášejí zasloužené úspěchy.**

I když byl rok místy náročný, drželi jsme při sobě a dokázali si být oporou. A právě to je možná ta nejdůležitější zkušenost, kterou si z něj odnášíme.

Těšíme se na to, co nám přinese další období – nové výzvy, další společné akce, na které budeme jednou s radostí vzpomínat.

Napsali žáci 3.C
a

Ing. Dita Jansová
třídní učitelka

4.A

Naše společná cesta: Čtyři roky, jedna rodina

PRVÁK: První krůčky a tichá očekávání

Všechno to začalo nenápadně. Na adaptačním kurzu s panem učitelem Jurajem jsme na sebe ještě rozpačitě koukali a hledali slova. Tehdy jsme netušili, že právě tam pokládáme základní kámen něčeho velkého. První společný smích na lyžáku a VVT exkurze nás pomalu propojovaly. Byl to začátek cesty, kterou jsme se rozhodli jít bok po boku.

DRUHÁK: Zkoušky a společné zážitky

Druhý rok nás naučil, že žádná cesta není jen rovná. Přišla první třídní dramata a my se začali rozdělovat do skupinek, abychom v nich našli oporu. I v kabinetě se změnila tvář – pana učitele Juraje vystřídala paní učitelka Lada. A kdo by zapomněl na ten moment s paní učitelkou Krajíčkovou, která nás **nekompromisně zamkla ve třídě**, dokud jsme úkol nedokončili? Dnes je to jedna z těch historek, u kterých se společně zasmějeme a které nás naučily, že v tom zkrátka jedeme spolu.

TŘETÁK: Srdce na dlani

Třeták byl rokem, kdy jsme skutečně dospěli. Nejen skrze náročnou praxi v SeneCura Modřice a DS Okružní, kde jsme místo volna věnovali svůj čas a energii druhým, ale i skrze společnou pomoc při sbírce Bílá pastelka. Hledali jsme cestu k sobě navzájem, když jsme si psali upřímné dopisy a sdíleli své pocity. Možná tehdy ukápla i slza, když jsme zjistili, co pro sebe znamenáme. Byl to rok kontrastů – od slunného výletu do Chorvatska a

dobrodružství v Anglii přes bláznivý Halloween až po tichý piknik v trávě. Tam jsme vytvořili obraz z otisků našich rukou – barevný symbol toho, že každý z nás je jedinečný, ale dohromady tvoříme jeden nerozlučný celek.

ČTVRTÁK: Poslední společné kroky

A teď jsme v cíli. Máme za sebou tu nejkrásnější stužkovací slavnost, kde jsme protančili večer v rytmu vlastních nápadů. Zažili jsme klid při canisterapii, vážnost při výletu na "transfúzku" i vánoční kouzlo našeho posledního společného představení. Teď nás čeká maturita a po ní se naše kroky možná vydají různými směry. Ale tyhle čtyři roky v nás zůstanou navždy. Byly to krásné roky plné dospívání a přátelství, která přežijí i po uzavření této ročenky. Byla to neuvěřitelná jízda a my jsme ji zvládli jako tým.

Napsali žáci 4.A
a

Mgr. Lada Rajská
třídní učitelka

Dopisy od třídních

Moji milí, už dospěláci,

Keď som vás prvýkrát uvidel, tak sedela predou mnou skupinka vystrašených detí, ktoré mali neistotu v očiach a nevedeli, čo ich čaká. Z tohto bodu ste sa posunuli obrovskými krokmi vpred do vašej aktuálnej verzie, ktorá je, verím, o veľa silnejšia, rozhodnejšia a ktorá načerpala skúsenosti a vedomosti počas týchto 4 rokov, ktoré vás posunú tam, kam vy sami chcete. Cesta to zrejme nebola ľahká. Píšem „zrejme“, lebo som s vami spoločne došiel len do polovice. Strach som ale o vás nemal, lebo som vedel, že padnete do dobrých rúk a pani Rajska vás dovedie ďalej, než by som ja dokázal. V rámci tej prvej polovice som si fungovanie s vami užil, malo to radosti aj strasti, pekné aj menej pekné chvíle, slnko aj dážď, no proste chápete ten kontrast. Ale v konečnom dôsledku to malo všetko, čo to mať malo, a ja som aj za tento krátky čas strávený s vami moc rád. Prajem vám všetko dobré a veľa síl do vašej nasledujúcej životnej etapy. Nájdite a choďte si za tým, čím naozaj chcete. Všetky potrebné nástroje k tomu, ako to dosiahnuť, už v sebe máte.

S pozdravom
Juraj Krkošek

Moje najmilovanejšia 4.A,

byli ste mojí prvou triedou, ktorou som mala možnosť učiť od samého začiatku až do konca. Pretože všetko nebylo vždy len ružové, cítila som sa ve vašej triede vždycky dobre a na výuku u vás som sa tešila. A som moc rada, že sa mi podařilo vás ve druháku získať a stať sa vašou triednou učiteľkou.

Vzpomínám s radostí na všetky naše spoločné akcie a na triednické hodiny. Naše cesta nebyla vždy jednoduchá, za ty roky sme spoločne řešili mnoho strastí, ať už šlo o vzťahy ve třídě, organizační věci ve škole nebo třeba pečlivé vypočítávání absence tak, abychom nikoho nenechali pozadu. Měla jsem pocit, že se na sebe můžeme v každé situaci spolehnout. Jako třídnu učitelka jsem se snažila vždy stát za vámi, mnohokrát jsem ale pocítila, že i vy stojíte za mnou a v nelehkých chvílích jeden druhého podpořime. Sice jsem nebyla vaše třídnu od začátku studia, nic to ale nemění na tom, že **budete navždy „ta třída“, na kterou nikdy nezapomenu.**

Do budoucna vám moc přeji, abyste nikdy neztráceli sílu a hlavně odvalu jít si za svými sny. Každý jeden z vás je výjimečným člověkem a věřím, že ať vám život postaví do cesty jakékoli překážky, vždycky je překonáte. Nakonec, už jen za tyto 4 roky jste si ověřili, že žádná nepříjemnost vás nezastaví v tom, dojít k cíli.

A až jednou budete na školu vzpomínat, bude pro mě radostí, pokud si vzpomenete a napíšete mi pár řádků o tom, jak se máte ♥

Lada Rajska

4.B

Proslov Alana Edmunda Davida na stužkovacím večírku

Vážená paní třídní učitelko, vážený pedagogický sbore, milí spolužáci, sešli jsme se zde, abychom oficiálně zahájili finální fázi našeho čtyřletého řízení ve věci „Střední škola“.

Když jsme sem před čtyřmi lety nastoupili, vypadali jsme jako špatně vyplněné formuláře. Byli jsme plní formálních chyb, nejistí, chyběly nám přílohy a hlavně to správné razítko. Za tu dobu jsme se ale pod vaším vedením naučili orientovat nejen v paragrafech a zákonech, ale i v životě samotném.

Zjistili jsme, že ne všechno se dá vyřešit podáním odvolání a že některé lhůty – v životě i ve škole – jsou skutečně propadlé a nejdou vrátit zpět.

Děkujeme Vám, drazí učitelé, že jste měli pro naše prohřešky pochopení a naše žádosti o prominutí, omluvenky, či pozdní příchody nezamítali hned v prvním stupni.

Děkujeme za vaši trpělivost a za lekci, že i když svět veřejné správy stojí na papírech, škola a život stojí především na lidech.

Dnešní šerpa pro nás není jen kus látky. Je to takové „předběžné opatření“ naděje. Je to signál, že jsme splnili formální náležitosti a jsme připuštěni k hlavnímu líčení – k maturitě.

Přeji nám všem, aby u maturity nikdo nedostal zamítavé stanovisko. **At' má naše budoucnost všechny náležitosti a at' je ten finální „výrok“ maturitní komise pro nás všechny pravomocný, vykonatelný a hlavně – úspěšný.**

Na naše úspěšné odmaturování!

Zde píseň, kterou jsme za pomoci AI složili o naší třídě a rapovali na vánoční besídce

Lucka má hlas jak zvon,
K vtípkům má jasný sklon
Alan je vysoký jak lampa v ulici
Mluví jak politik na plný silnici
Lea ta milou povahu má,
Ochotná pomoci, nic neskrývá
Terka spoustu druhů rostlin zná,
Nevnímá a hlavu v oblacích má
Vendy ráno nestíhá čas jí vždycky zdrhá
Bez Verči by do školy dojela až druhá
Verča je chytrá, hlava nabušená
Vždycky dobře ví, co udělat se má.

**My jsme ten maturitní ročník,
Pro nás to tento rok končí
Dvacet dva pomazaných hlav
Držíme pospolu tak nemáme strach**

Anet je hodná to každý ví
Škola ji nudí, radši má volných dní
Elda je tak krásná jako Esmeralda
Každého je snem, jak ledová královna
Lucka je vysoká, dlouhý nohy má,
Když jede Leclerc, její srdce nestíhá
Laura je od rána jen samý špás
Nezklame a pobaví nás zas a zas,
Natka má vlasy jako sláma,
Všichni ale ví, že je to pravá dáma,
Vojtano je doma v posteli,
Proto je s absencí v pr...

My jsme ten maturitní ročník,
Pro nás to tento rok končí
Dvacet dva pomazaných hlav
Držíme pospolu tak nemáme strach

Patrik je gooner s holubem,
Do gymu radši s ním nepudem
Prokop mluví sprostě, klidně i před všemi,
Z energetáků skončí s infarktem na zemi
Nikol pomůže a vždycky se směje,
Svět kolem sebe úsměvem zahřeje
Nikdo z nás nemá ani tucha,
Jak dobrého má Terka ducha,
Veřejnou správu zvládáme hravě,
S Terez to máme my všichni v hlavě
Valča je vždycky tichá jako myška,
Moc dobře skrývá, že je chytrá jako liška

Děkujeme paní učitelce, za její rady,
Děkujeme čtyři roky a děkujeme tady
Pod Vaším vedením jsme došli až sem
Díky Vám máme křídla a rozlítne se ven

Napsali žáci 4.B

a

Mgr. Zuzana Kozlová
třídní učitelka

4.C

1. 9. 2022 odbil náš první společný zvonek. To jsme ale ještě netušili, jak rychle to celé uteče a první výhružky, že se blíží maturita, nebrali vážně. A podívejme teď? Jakou cestu jsme společně ušli. Někteří se vydali jinou cestou. Někteří přibyli. Ale přece si každý neseme podobné nebo stejné vzpomínky. **První rok byl kritický.** Mezitím co většina prváků našla společnou řeč, tak v 1. C panovalo takové ticho, jakému byste teď nevěřili. Ať už se nás snažili spojit společnými aktivitami nebo adaptákem, nic nezabíralo. Postupem času tu ale začínaly tát ledy a formovaly se první skupinky - holky - kluci. A co nás nakonec spojilo? Lyžařský kurz a Itálie. Místa, kde jsme lépe poznali jak sebe navzájem, tak i učitele. Každý rok jsme ani nevynechali zájezd na vánoční trhy.

Druhý rok stále nebyl úplně medový. Dá se říct, že se to zhoršilo. To jsme se navzájem nemohli vystát. Kluci x holky. Jinak to nefungovalo. Napětí začalo ustávat při společných zástích k učitelům. A jak se říká, nejvíce vás sblíží to, když někoho společně "nesnášíte". Byl to vlastně takový pohodový ročník. Část třídy se zúčastnila turistického výletu a někteří si užili také atmosféru tanečních. Konečně jsme se trochu usadili, zvykli si na to, jak to tu funguje a přizpůsobili se školnímu režimu. Je ale pravda, že jsme přišli o skvělou třídní učitelku. **Při písémkách dokonce "lyžovala na židli"** což, nebudu lhát, bylo vtipné. Dodnes na ni rádi vzpomínáme, protože dokázala vytvořit ve třídě příjemnou atmosféru a zanechala v nás spoustu hezkých vzpomínek. Na konci roku už jsme nebyli tak odtažití, dokázali jsme spolu

komunikovat a vytvořili jsme poměrně originální kolektiv.

Třetí rok se ale všechno změnilo. Třída se nám změnila. Učitelé odcházeli. A nám přišel nový třídní učitel. Tolik titulů by si člověk nezapamatoval, ani kdybyste mu do hlavy tūkali hřebíky. Že, pane učiteli Svánovský? ;) Ze začátku to skřípalo víc než by mělo. Začínali jsme z ostra, ale postupem času jsme si na sebe zvykli jako manželé po 30 letech - jak pan učitel sám citoval. A i když jsme museli být velká výzva, tak jsme rádi, že to s námi stále zvládá a že má pořád dost nervů.

A najednou jsme dospěli. Byl to náš poslední rok a jsme odhodlaní říct, že i nejlepší rok. Příprava na maturitu už započala a my jsme si ještě naposledy mohli oddechnout. I tento rok jsme zakončili jak se patří, a to společně v Chorvatsku, odkud máme plno vzpomínek.

A tento rok? Ten už bude brzy končit. Brzy přijdou závěrečné titulky této etapy života a každý bude hlavní postava ve svém novém příběhu. Ale ještě předtím nás čeká poslední zkouška - maturita, na kterou se připravujeme už od začátku. Jen je potřeba to trošku ještě doladit. Poslední vzpomínky jsme dali do stužkovacího večírku, který byl už takové pomalé rozloučení.

Teď už bychom se nazvali takovou „nedokonalou“ partou. Už jsme si něco zažili, dospěli jsme spolu a spolu taky všichni odejdeme.

Napsali žáci 4.C

a

Ing. Mgr. Roman Svánovský, MBA
třídní učitel

Střední odborná škola MORAVA, o.p.s.

Řehořova 5, 618 00 Brno Černovice

Brno 2026

Texty a fotografie	Ing. Bc. Petra Kalousková, MSc. RNDr. Olga Doleželová 1.A Mgr. Dominika Mourová a žáci 1.B Ing. Hana Šturmová 2.A Ing. Oksana Kuznetsova a žáci 2.B žákyně Helena Jeřábková, Ing. Dita Jansová a Mgr. Barbora Hrdinová 2.C Mgr. Bc. Ing. Berenika Jadrná 3.A Mgr. Renata Poláková, DiS. a žáci 3.B Mgr. et Mgr. Valéria Husová a žáci 3.C Ing. Dita Jansová a žáci 4.A Mgr. Lada Rajská a žáci 4.B Mgr. Zuzana Kozlová a žáci 4.C Ing. Mgr. Roman Svánovský, MBA a žáci
Korektura textů	Mgr. Iva Slabá a Mgr. Lenka Svobodová
Grafické zpracování	Mgr. Lenka Svobodová

